

- 2) Το εθνικό δικαστήριο οφείλει, αν διαπιστώνει ότι η εθνική διάταξη που προβλέπει την αποκλειστική προθεσμία δεν είναι σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου και ότι, επιπλέον, δεν είναι δυνατή καμία σύμφωνη ερμηνεία της διατάξεως αυτής, να αρνηθεί να την εφαρμόσει.

(¹) EE C 161 της 2.6.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-155/01 (αίτηση του Verwaltungsgesichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL κατά Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Παραχώρηση της χρήσης αυτοκινήτου οχήματος βάσει συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως (leasing) — Φορολογητέες πράξεις — Ιδιόχρηση — Άρθρο 17, παράγραφοι 6 και 7 — Εξαιρέσεις προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο έναρξεως ισχύος της οδηγίας»)

(2003/C 264/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-155/01, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgesichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL και Finanzlandesdirektion für Tirol, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία κυρίως των άρθρων 5 και 6 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Αντιβαίνει στις διατάξεις της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, η εθνική διάταξη που προβλέπει ότι η αντιπαροχή που καταβάλλεται για υπηρεσίες που έχουν παρασχεθεί εντός άλλου κράτους μέλους υπόκειται στον φόρο προστιθεμένης αξίας οσάκις ο αποδέκτης των υπηρεσιών αυτών δεν θα είχε δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών, αν οι ίδιες υπηρεσίες τού είχαν παρασχεθεί στην ημεδαπή.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-168/01 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bosal Holding BV κατά Staatssecretaris van Financiën (¹)

(«Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογία — Φόροι επί των κερδών των εταιριών — Περιορισμός της δυνατότητας εκπτώσεως, σε ένα κράτος μέλος, των εξόδων που συνδέονται με τις συμμετοχές μιας μητρικής εταιρίας στις θυγατρικές της που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη — Συνοχή του φορολογικού συστήματος»)

(2003/C 264/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-168/01, με αντικείμενο αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Bosal Holding BV και Staatssecretaris van Financiën, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 43 ΕΚ) και 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 48 ΕΚ), καθώς και της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward (εισηγητή), P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, ερμηνευόμενη υπό το φως του άρθρου 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 43 ΕΚ), αντιτίθεται σε εθνική διάταξη η οποία, κατά τον καθορισμό του φόρου επί των κερδών μητρικής εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος, εξαρτά τη δυνατότητα εκπτώσεως των εξόδων που συνδέονται με τη συμμετοχή της εταιρίας αυτής στο κεφάλαιο θυγατρικής εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος από την προϋπόθεση ότι τα έξοδα αυτά χρησιμεύουν εμμέσως για την επίτευξη κερδών φορολογητέων στο κράτος μέλος εγκαταστάσεως της μητρικής εταιρίας.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.